

דברי הכפר

המסכה מגלה

יותר ממה שהפנים מגלים .

אוסקר ויילד

שושן פורים

גיליון מס' 2560 ט'ו אדר ב' תשע"ט * 22 במרץ 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

ריכוז מערך הצמיחה הדמוגראפית

לחברים שלום,

רציתי לעדכן את כולם שההנהלה מינתה את דליה זלצברג לריכוז מערך הצמיחה הדמוגראפית (צמ"ד) בכפר-הנשיא.

מינוייה של דליה הוא חלק משמעותי, ממהלך כולל של בניית מערך קליטה וצמ"ד משופר אותו החלטנו שחשוב לבנות.

החלקים הנוספים שיתנו בסופו של תהליך מבנה וקריטריונים מסודרים לקליטה מעתה ואילך הם:-

1. **תהליך קהילתי של שאלות מהותיות** – את מי אנחנו רוצים לקלוט ? - מבחינת המבנה המשפחתי, הגיל, הסטטוס, רמת המעורבות, רמת ההתאמה החברתית, הכלכלית וכדומה – לצורך זה התכנסנו בצוות היגוי, יחד עם המלווה מהמועצה האזורית, כבר מספר פגישות, ובנינו תהליך של מפגשים ציבוריים מונחים שייכנס להפעלה יחד עם כניסתה של דליה לתפקיד. ברגע שנהיה בשלים להפעלה, נפרסם לציבור ונתחיל להזמין אתכם למפגשים בקבוצות קטנות.
2. **התקדמות בפיתוח אופציות לבניה** –
 - אנחנו לקראת חידוש העבודה בהרחבה עם עוד 18 יחידות מתוכננות, יש עוד קצת עיכובים בירוקרטיים, אבל זה בהחלט בשלב מתקדם.
 - שכונת בנים ומגרשים מבונים – אנחנו ממשיכי בתכנון ופיתוח הרעיון של הקמת שכונת בנים (ובנות כמובן), ובמקביל מגבשים החלטות על המגרשים המבונים שנמצאים היום בסטטוס של השכרות ויועברו לשיוך למשפחות חדשות של בנים (ובנות) שלנו בעיקר.
 - מגרשים של יורשים – זהו סטטוס חדש שמתפתח, מגרשים מבונים של חברים שהלכו לעולמם, ויורשיהם מוכרים אותם למשפחות חדשות שצריכות להצטרף אלינו לחברות, זה תהליך שהוא קצת שונה מהתהליכים שהכרנו עד כה, וצריך להתארגן גם אליו.

3. **אז מה עכשיו ?** - בהמשך לכל הסעיפים האלו ולשאלות הכבדות שעומדות בבסיס העניין, ובהמשך להבנה שהגיע הזמן לגבש תהליך קליטה מוסדר שייתן תשובות למכלול האתגרים בהם נתקלנו בעבר ושעומדים לפנינו להמשך הדרך, החלטנו כרגע להיערך נכון ולצאת להמשך הקליטה רק כשנהיה מוכנים עם מרבית התשובות והנהלים המתאימים.

4. **לכן** – מספר משפחות שכבר נמצאות בתוך שלבי הקליטה השונים, יסיימו את הקליטה לפי הדרך הקודמת, למרות שהיא יוצרת לנו לא מעט אתגרים (חברתיים בעיקר). אבל מי שלא התחיל עדיין, ימתין בסבלנות מספר חודשים עד שנשלים את קבלת כל ההחלטות הנכונות ונצא לדרך המשופרת. זה אמנם דורש סבלנות, ויש עלינו לא מעט לחצים, אבל לאורך זמן חשוב שנעשה את המשך הקליטה באופן שמתאים לכפר-הנשיא, ונצמצם את הפוטנציאל לטעויות שנצטער עליהם בהמשך החיים.

5. את כל זה ועוד, דליה, יחד עם הצוותים של הצמיחה והקליטה וצוות ההיגוי, יובילו – ויביאו אותנו לקליטה טובה ואיכותית שתשפר את חיינו המשותפים ותביא אותנו למקומות טובים.

בברכה – גל סער

מנהל הקהילה

לכל אדם שלושה סוגי אופי:

זה שהוא מציג לראווה,

זה שהוא סבור שיש לו

ואופיו האמיתי.

אלפונס קאר

עידכונים מאגף התשתיות / ריטה ראובנוב

לחברים שלום,

הפסקת חשמל

ביום שני הקרוב ה 25.03.19 יתבצעו שלוש עבודות חשמל גדולות בו זמנית:

1. מתח גבוה - החברה "עם הזרם" יערכו טיפול שוטף של המתח הגבוה.
 2. קו חשמל חדש ללולים -תיערך הפרדה של קו החשמל, שעבר דרך מערכת החשמל של המפעל וכעת יחובר ישירות למרכזיה של הקיבוץ.
 3. כבלי מתח גבוה – יכוסו ששה כבלי מתח גבוה, שנחשפו בעקבות הגשמים הכבדים ולמען הבטיחות יש לכסותם. לשם כך, נאלץ לחסום באופן חלקי את הכביש מול חניית המפעל - סעו בזהירות.
- כאמור, העבודות יתבצעו בו זמנית במהלך יום אחד. וזאת כדי לחסוך בהפסקות חשמל מרובות. ביום זה לא יהיה חשמל בכל רחבי הקיבוץ (לא כולל ההרחבה), מהשעה – 8:00 בבוקר ועד השעה – 15:00 אחה"צ, ומערכות האינטרנט והטלפונים יהיו מנותקים. מומלץ להטעין את הפלאפונים לפני הפסקת החשמל.

שימו-לב - במבנה של חדר האוכל / לב הקיבוץ יהיה חשמל. לכל מי שמעוניין, המועדון יהיה פתוח בשעות הפסקת החשמל. ניתן יהיה לבוא לשתות כוס קפה/תה, ולהתכבד בכיבוד קל. בנוסף, יוקרנו במקום סרטים מובחרים.

בית יונתן – המבנה אשר עבר שיפוץ נרחב, הגיע לישורת האחרונה. מרבית העבודות הושלמו ויש עוד כמה דברים קטנים בתוך המבנה ומחוצה לו. בהמשך, יערכו עבודות פיתוח וגינון מסביב למבנה. הפתיחה הרשמית תיערך בחודש יוני. עם זאת, אפשר כבר לבוא לבקר ולהתרשם מהמקום.

הבית המשופץ, אשר עבר לניהול של חברת "בשבילנו", מתאים היום לאכלס 36 אנשים. בקרוב יצטרפו אל הדיירים של בית יונתן כ 16 דיירים חדשים מהבית הסעודי בחולתה. נציין כי השלט המקורי של בית יונתן יתלה על אחד הקירות בכניסה לבית.

גן אסתר – פרוייקט הקמת רשת צל מעל גן אסתר, במימון המועצה גליל עליון, יצא לדרך בימים אלה. בקיץ הקרוב כבר נוכל ליהנות מצל בימים החמים. יש לציין כי בזמן האחרון זכינו לתמיכה כספית של המועצה למספר פרוייקטים. נקווה שמגמה זו תמשיך ותעלה.

פסולת בניין – כל אדם המבצע שיפוץ, בניה, פיתוח נוי וכדומה, חייב לדאוג שפינוי הפסולת יהיה כלול בעבודת הקבלן, אשר באחריותו לפנות את הפסולת מחוץ לאזור הקיבוץ. אין להשליך פסולת בניין וכל פסולת אחרת למכולה של הבניין. אדם אשר ישליך את הפסולת למכולה, יידרש לשלם את החלק היחסי שלו מתוך התשלום של הקיבוץ לפינוי המכולה.

בברכת פורים שמח – ריטה

נפגשים במפגש...

השבוע חגגנו פורים במפגש-

ביום שני נערך הפנינג פורים, היום כולו הוקדש לאווירת החג.

פתחנו את הבוקר במשתה חגיגי, לאחר מכן נהנינו מסדנת המנדלות של אילנה אפשטיין ששוב הפעילה אותנו ביצירות רבה, בנועם ובהנאה. במקביל היתה פינת צילום חגיגית, תמונות משנים קודמות רצו ברקע וגם הכנו מאפים מתוקים כיאה לפורים. בשיעור התעמלות עם טל התמתחנו והתחזקנו עם אביזרים והרבה צחוק.

בשני אחה"צ קבוצת הלימוד של חוג תנ"ך עם תרצה בן דוד-קולט קראו במגילת אסתר ודנו בסוגיות רלוונטיות אשר עלו מתוך סיפור המגילה.

ביום שלישי נהנינו יחד מהשמש החמימה בפינות ישיבה בחוץ והתענגנו על ילדי גיל הרך שיצאו מחופשים בתהלוכה וביקרו אותנו כשבידם משלוח מנות מתוק וטעים מעשה ידם

****באתר הקיבוץ תמצאו אלבומי תמונות עם עוד הרבה תמונות נפלאות מחגיגות הפורים שלנו במפגש**

פלאשמורה וטילים:

בשבוע שעבר שודרה בערוץ 12 סדרת כתבות מרגשת במיוחד על גורלן של משפחות יהודיות מאתיופיה, אשר חלק מבניהן ובנותיהן עלו ארצה לפני 12, 15 שנים ויותר, ושאר בני המשפחה, שהובטח להם שתוך כמה ימים גם הם יעלו, עדיין מחכים. לא זו בלבד שעד היום הם מחכים לאיחוד משפחות, הרי שתנאי חייהם הורעו מאד: הם מכרו את בתיהם במקומות מגוריהם על מנת לחכות באדיס אבבה או בגונדר, והם חיים בבקתות בוך קטנות ועלובות. הם גם נתונים לרדיפות של שכניהם הלא יהודים, ומשום שביניהם יש הרבה נשים בודדות, הרדיפות והסכנות גדולים הרבה יותר.

הסדרה מזעזעת. כתב הערוץ, ברהנו טאגאניה, יחד עם המגיש, דני קושמרו, וצוות צילום, נסעו לשם, והביאו אתם כמה צעירים שעלו ארצה, שניים מהם משרתים בצה"ל, לביקור אצל בני משפחותיהם. הפגישות היו קורעות לב, והדמעות זלגו גם מעיני הכתבים והצוות המלווה.

מזעזעים לא פחות היו היחס של ממלאי תפקידים בארץ: בכיר במשרד הדתות שאמר בלי להניד עפעף שבני הפלאשמורה אינם יהודים, בשעה שיהודי אתיופיה הם בבחינת "ספק יהודים", וודאי שאסור להתחתן אתם.

אינני מתווכחת בנושא יהדותם של הפאלאשמורה, אפילו למראה אישה שעדיין מקועקע צלב על מצחה. מי אני שאפסוק בעניין זה, בשעה שאפילו המר"ן עובדיה יוסף פסק שהם יהודים לכל דבר.

אבל אני תובעת את המעשה ההומני הבסיסי של איחוד משפחות. מה שמותר היה לגבי פלשתינאים (ללא ספק לא יהודים), מותר ומחוייב לגבי הפאלאשמורה. איך המדינה יכולה להתעלם מהסבל ומהבטחתה לאפשר איחוד משפחות?

באחד הפרקים, הגיעה ההתאכזרות לשיא: המשפחה בארץ הצליחה להביא לכאן את סבתם בת המאה(!!!), באשרת תיירת. המשפחה הייתה צריכה להפקיד ערבות, כדי להבטיח שבתום חודש היא תחזור לאתיופיה!!! ואם היא לא תחזור? לא יוחזרו להם דמי הערבות? כל מה שהיא מבקשת זה למות כאן. לראות ולא להאמין.

כמה ימים לפני כן, בכנס לקראת בחירות אמר "הצדיק הגדול" (ויש לו קבלות והוכחות להיותו "צדיק גדול") שר הפנים אריה דרעי: "בממשלה הבאה נדאג

שמשרד הקליטה יהיה שלנו, ואז לא ידברו שם רק רוסית, ידברו גם אמהרית וצרפתית".

אל תטרח, אריה דרעי, אם תמשיך בהתנהלותך כשר הפנים, המונע את עלייתם של אחרוני היהודים מאתיופיה, לא יהיה שום צורך בפקידים דוברי אמהרית במשרד הקליטה...

הפרק האחרון בסדרה שודר ביום חמישי בערב. הוא לא שודר במלואו, כי הוא נקטע על ידי הטילים שנורו לעבר גוש דן (בטעות??? נו, באמת!).

ברהנו טאגאניה, יושב באולפן ליד יונית לוי, מוכן לדבר על המשמעויות של הסדרה כולה ושל הביקור באתיופיה... אבל זה לא קרה, בגלל הארוע.

אנחנו עדיין מחכים לראות את סוף הכתבה, ולשמוע אותך, ברהנו. ומחכים שמדינת ישראל תראה מעט חמלה, מעט יחס אנושי לסבלם של האנשים האלה. אילו היה נושא הסדרה גורם לאחוז אחד מההתרגשות, שגרמו שני הטילים האלה, אולי הייתה באה הגאולה למשפחות האומללות.

גילוי נאות: מבלי להוסיף או לגרוע מהכעס שלי על ההתנהלות הזאת של המדינה שלי - אני האמא הגאה של חדוה וולפין-פרנקו, רכזת המערכת של הסדרה ושל הרבה מאד כתבות בערוץ 12.

ותודה לחדוה על עזרתה בקידום עניין קו 73 לבית החולים זיו. אולי סוף סוף יגיע הקו לכפר הנשיא. מישהו אמר מילה רעה על התקשורת????

תמר וולפין

השטיח

סליחה, החתול שלנו

נעלם

אם ראיתם, נשמח לשמוע

תודה, משפחת אשחר

על הדרך / הפינה של דודו

אמן הטרפז

השמים שמים ליהוה; והארץ נתן לבני אדם.
לא המתים יהללו יה; ולא כל ירדי דומה. (תהילים קטו טז יז)

1. "אמן הטרפז סידר את חייו – תחילה רק מתוך שאיפה לשלמות ואחר כך מתוך הרגל שנהיה לו לרודן – באופן שכל זמן שעבד במקום אחד היה שווה על הטרפז יומם ולילה..." (אמן הטרפז, פרנץ קפקא)

אמן הטרפז של קפקא מטריד אותי כבר הרבה זמן. מהרבה מובנים אני מזדהה איתו. מצד אחד עם רדיפת השלמות הבלתי מתפשרת. מהצד האחר הפתטיות שרדיפת השלמות הזאת מטילה על חייו. נדמה לי שקפקא משער שאמנים הם סוג של בני אדם הנקרעים כל ימיהם בין הרצון להמריא המושך אותם אל-על, לכוח המשיכה השוכן במעמקי האדמה ובאופן שרירותי שב ומטיח אותם חזרה אל קרקע המציאות בחבטה עזה.

המקום הנמצא בדיוק במרכז שבין שני הכוחות האלה - הרצון החופשי לנסוק אל-על והגרוויטציה המצמיתה של המציאות - נמצא בבטנו של אמן הטרפז. שם מתרכז כל הלחץ הקורע כל-כך, עד שהעור איננו עומד עוד בלחץ שני הכוחות המנוגדים האלה ומתחיל להיבקע.

אמן הטרפז הוא מבחינתו של קפקא מקרה מבחן לאדם שחי בין שמיים לארץ ומנסה בכל מאודו להתמודד עם שני הכוחות שפועלים על כולנו. לכן הוא מעדיף להישאר כל הזמן שם למעלה באיזושהי נקודת אמצע, בין לבין, בדיוק במקום בו שני הכוחות פועלים עליו כמעט באופן שווה והוא נקרע בין שניהם ללא הפסק.

הסוף הוא צפוי וברור, הכל צפוי והרשות נתונה לאדם לנסות להשתחרר ולהיקרע בשל כך לגזרים. ולפתע הבנתי שפרנץ קפקא רואה את הדברים אחרת מאיתנו. שקפקא מתבונן אל העולם בעיניים של חייזר שנחת כאן זה עתה ומנסה בעיניים נוכריות להבין את חוקי המקום המוזר הזה. בשונה מכולנו הרואים בשאיפה להמריא כוח המשחרר את רוחו של האדם, קפקא רואה בשאיפה להמריא עוד אחד מהכוחות הכובלים את רוח האדם.

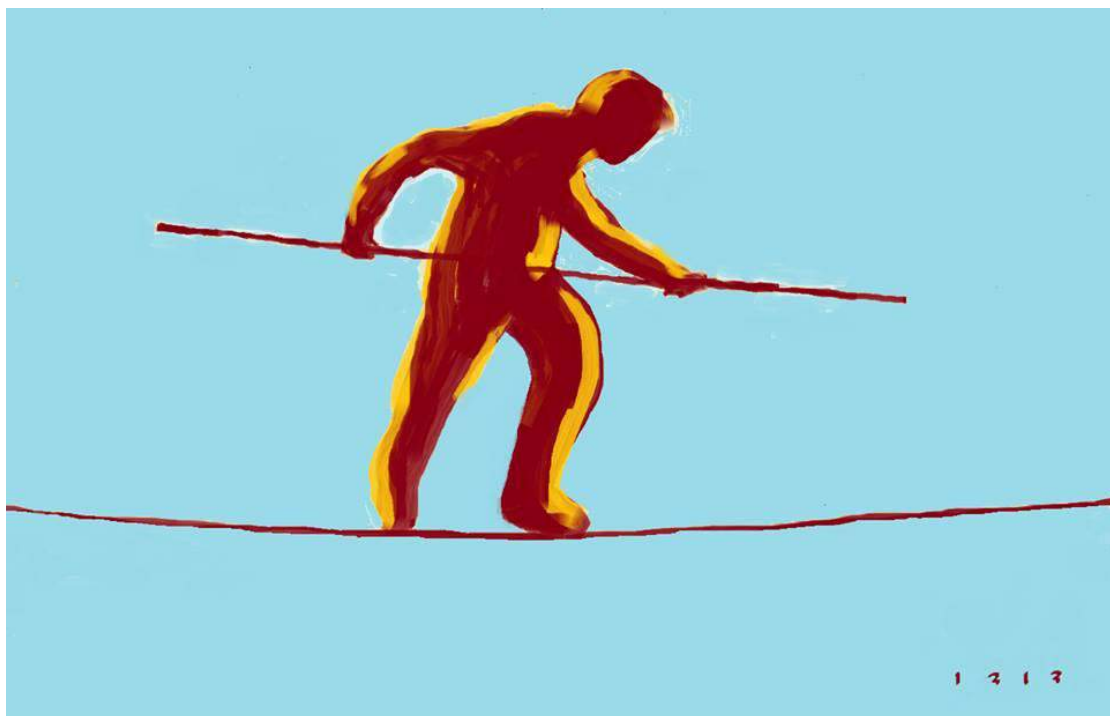
הקטע הבא של פרנץ קפקא, מתוך עיונים בחטא, בסבל, בתקווה ובדרך האמתית מבהיר היטב את העניין:

2. פרנץ קפקא, השלמות:

האמנות שלנו היא להיות מסונוורים מן האמת: האור על הפרצוף המתעוות הוא אמיתי, חוץ מזה – דבר לא.

הגירוש מגן העדן הוא נצחי בחלקו הגדול: הגירוש מגן העדן הוא אמנם סופי, אין מנוס מן החיים בעולם, אבל בשל נצחיות התהליך אפשר בכל זאת כי לא רק שאנו יכולים להישאר תמיד בגן העדן, אלא שאנחנו ממש נמצאים שם תמיד, בין אם אנו יודעים זאת כאן ובין אם לאו.

הוא (האדם) אזרח חופשי ומבוסס של הארץ, כי הוא קשור בשרשרת ארוכה דיה בכדי לפתוח לפניו את כל מרחביה ובכל זאת ארוכה רק כדי ששום דבר לא יוכל לקרוע אותו מעבר לגבולותיה. אבל בד בבד הוא גם אזרח חופשי ומבוסס של השמים, כי הוא קשור גם בשרשרת של השמים שאורכה חושב באופן דומה. ועתה, אם הוא רוצה ארצה, חונקת אותו שרשרת השמים, ואם הוא רוצה השמימה, חונקת אותו שרשרת הארץ. אף-על-פי-כן כל האפשרויות פתוחות לפניו והוא מרגיש זאת, אף נמנע מלייחס הכל לשגיאה בכבילה הראשונה. פרנץ קפקא – עיונים בחטא, בסבל, בתקווה ובדרך האמיתית. מגרמנית רן כהן (פורסם ב'מטעם')

נעים להכיר / מיכל אשחר

נעים להכיר / מיכל אשחר

לכבוד פורים, מדור מיוחד...

מי החבר/ה במסיכה? מי יכיר, מי יידע?

התשובה – בשבוע הבא

איך הגעתי לקיבוץ

במקור אני מחצור. הגעתי לכאן בעקבות בן זוג שהיה גר כאן, לפני כן לא ידעתי על קיומו של המקום הזה. כשנפרדנו, הוא עזב ואני נשארת. זה היה לפני 15 שנים. מהיום הראשון שנכנסתי לקיבוץ אמרתי – וואו, מה זה המקום הזה, אין דברים כאלה. פשוט התאהבתי בו מהרגע הראשון.

מה אני עושה בחיים

בתחילת דרכי בקיבוץ, עבדתי כאן במערכת החינוך, כסייעת בגנים וכמדריכה בחינוך הבלתי פורמלי. זה עשה לי רצון לגדל כאן את הילדים, כך ראיתי את החיים שלי.

היום אני עובדת במשרד עו"ד באזור, אני לא עו"ד אבל אני מנהלת מחלקה.

קרובי משפחה בקיבוץ

בעלי ובתי – הפרטים המלאים שמורים במערכת עד שבוע הבא

יש לנו חברים טובים שהם כמו משפחה – משפחות במנולקר וזפרני, שהם חברי ילדות, עם דנה ממש גדלנו יחד מכיתה א'.

כמה מילים על הקיבוץ

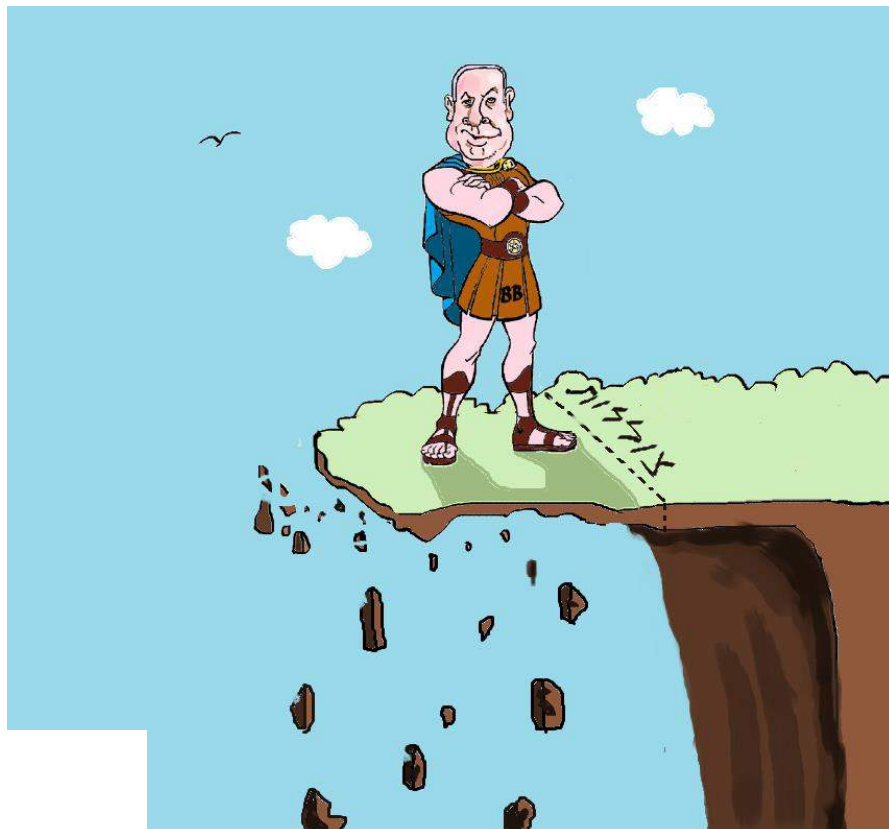
יש פה חיי קהילה מדהימים, קהילה מדהימה. ההון האנושי כאן מנצח את הכל. לפעמים יש מצבים שאני שואלת את עצמי, למה אני נלחמת כדי לגור במקום הזה, אבל זה באמת משהו שחשוב לי – הקהילה, האנשים, הפתיחות לקבל את השונה והאחר, את זה לא ראיתי בקיבוצים אחרים. השקט, השלווה, הפינה שלנו... לגדל ילדים בקיבוץ זה גן עדן.

משהו שאני רוצה לספר

הרבה שנים רציתי מאוד להתנדב ולעשות משהו שיש לו ערך מוסף, אבל תמיד לא היה זמן, הייתי צריכה לעבוד, להתפרנס. לפני כמה חודשים, דרך חברה בפייסבוק שקישרה אותי, התחלתי להתנדב בעמותה שנקראת "יחד למען החייל", שדואגת לאוכל, לשמיכות, כל מה שחיילים צריכים, לשמח אותם, לעשות להם טוב על הלב. אנחנו עושים מארזים לחגים, מסדרים, נותנים, וגם נמצאים עם החיילים – לא רק מביאים והולכים. לפעמים אנחנו מגיעים עם משאית עם כל הצידוד – אוכל במקררים, שולחנות, כסאות, מגיעים ועושים פריסה. לפעמים זה בחגים ולפעמים בימים רגילים.

אני נהנית מכל רגע, מכל שניה. זה נותן הרבה סיפוק, מוציא אותך ממירוץ החיים לעשייה למען מישהו אחר. כשאתה נותן בלי לצפות למשהו בחזרה, זה מדהים. נתינה מקבלת משמעות אחרת לגמרי. אם היה לי זמן הייתי עושה עוד דברים.

תודה רבה.... נעים להכיר!

האם חיסונים בטוחים? חלק ב / ג'נט פרימוסט

ג'וזף צ'ילטן פירס בספרו "קץ האבולוציה" אומר "וככל שילדנו אשר ניזוקו גדלים ונעשים הורים ומורים, הנזק עובר נרמול ונעשה כדרך חיים. אנו מסתגלים לנזק. שום דבר מעבר לזה לא ידוע. איך ניתן להתגעגע למשהו שאינך אפילו מזהה, שמעולם לא היה לך?"

כמה פעמים ילדך ביקר אצל הרופא? כמה פעמים אושפז? איך הבריאות של ילדך משתקפת בתזונה אותה הוא צורך? אלרגיות? משקל? מחלות אוטואימוניות? הפרעות קשב? בעיות התפתחות? בעיות התנהגות? פגיעה ביכולת הריכוז?

כאשר אני הייתי ילדה, לפני שנים רבות, כמעט ומעולם לא הייתי חולה, לא ביקרתי אצל הרופא, לא ראיתי מעולם את פנים בית החולים וכן, חליתי במחלות ילדות. "רף הבריאות" היה הרבה יותר גבוה אז. אז כמו צ'ילטן פירס, אני מרגישה שהדור הזה אינו יודע בריאות מה היא. אינו יודע שהחום נמצא פה על מנת להילחם במחלה ואינו המחלה עצמה. אינו יודע שלחלות במחלת ילדות מספק הגנה מפני מחלות רבות בעתיד. המדע מאד ברור בנושאים האלו, רק הביטו וראו:

www.thinktwice.com

ילדים אשר חלו בחצבת הם בעלי סיכון נמוך באופן משמעותי לפתח אלרגיות מאשר ילדים מחוסנים כנגד חצבת.

[Abstract]

ילדים אשר מעולם לא קיבלו את חיסון ה- MMR (חצבת-חזרת-אדמת) היו מוגנים מפני אלרגיות

[Abstract]

תחלואה בחצבת וחזרת בילדות מגינה מפני מחלות לב קטלניות ושבצים במהלך הבגרות.

[Abstract]

המחקר המדעי גדוש במחקרים מן הסוג הזה המצביעים בצורה ברורה על החשיבות של תחלואה במחלות ילדים על מנת להשיג בריאות איתנה במהלך החיים.

במאה ה-19 היתה חוסר הסכמה בין לואי פסטר וקלוד ברנרד. תאוריית פסטר טענה שיש צורך להילחם בחיידקים ע"י הזרקה שלהם לגופם של ילדים, קרי חיסונים. כך שלכל גורם מחלה יש צורך לפתח חיסון.

התיאוריה השנייה, של ד"ר ברנרד טענה שהדרך לבריאות איתנה היא לחזק את הפנים, קרי את מערכת החיסון אשר תילחם בגורמי המחלה.

תחלואה על פי תיאוריה זו, נגרמה עקב הפרה של האיזון הפנימי במערכות הגוף. הפרת האיזון יכולה להתרחש גם ע"י מתן חיסון ואכן, תחלואה לאחר חיסון הינה שכיחה ביותר. מי לא שמע על ילד שקיבל חיסון ופיתח חום או שכמה ימים לאחר החיסון נעשה חולה.

התאוריה של לואיס פסטר היא השולטת בעידן של ימינו ונראה שכתוצאה מכך אנו מתמודדים עם בלאגן תהומי. ילדינו בריאים פחות, בצורה ברורה יותר מהתקופה בה אני הייתי ילדה ומצב הבריאות-חולה הפך לנורמלי. תחום החיסונים הינו תחום ריווחי מאד ועל כן חברות התרופות ממשיכות בפיתוח מואץ של עשרות אם לא מאות חיסונים נוספים. בעוד המחקר מצביע על נזקים קשים הנובעים מחיסונים הגורמים בחלק מילדנו החל מאלרגיות וכלה במוות, מפתיע לראות כי חברות התרופות אשר מייצרות את החיסון והן המרופות הגדולות ממנו אינן אחראיות, על פי חוק, לנזקים הנגרמים כתוצאה מלקיחתן. תוכנית החיסונים הכללית מעולם לא נבדקה בכללותה לבטיחות ובעצם, מדי יום, מתבצע ניסוי בתינוקות שלכם, ללא ידיעתכם וללא הסכמתכם. אך מי שמעז לדבר על כך, מושתק מיד- סיטואציה ברורה של מלכוד 22.

אתם בטח שואלים את עצמכם, אם זה כזה מדע טהור, כיצד אנו לא שומעים רופאים יוצאים נגד התוכנית החיסונית, התשובה נעוצה בעובדה כי אלו אשר מנסים לדבר ולהשמיע את קולם בביקורת על תוכנית החיסונים, מקבלים סתירה לפרצוף ע"י התקשורת תוך הצדקת המהלך כשמירה על בריאות הציבור יחד עם השתקה של מערכת הבריאות בדמות שימוע לרופאים המעזים לומר אחרת. בכנס העיתונאים באילת 2018, התקבלה החלטה לספר רק צד אחד של הסיפור, רק את הצד המצדד בחיסונים, יעילותם ובטיחותם ולא לתת במה לכל אדם המעביר ביקורת על כך.

https://vimeo.com/304354755?fbclid=IwAR1O4kqeLIRF3yzfl7_kkFuM2bkQKcySCfDav5s2LMqIYrUfrfSGEP4yrDU

אני תוהה, האם חברה שילדיה מאובחנים עם בעיות נוירולוגיות, אלרגיות, מחלות כרוניות רבות, ביקורים תכופים אצל הרופא ותדירות עולה של אשפוזים, נתפסת כציבור בריא.

נא עשו את המחקר שלכם לפני לקיחת ההחלטה האם לחסן את ילדכם. הרופא או התקשורת לא יהיו שם על מנת לחלוק עמכם בנטל במקרה של פגיעה. הסתכלו באתר www.hisunim.com.

אלו אשר החליטו לא לחסן על פי המלצות משרד הבריאות, אני יודעת כי אלו זמנים חשוכים, אך אינכם לבד.

ג'נט

פינת היזואולוגיה דוד אלמן

Visualogy corner (David Ellman)

פורים 2019 תשע"ט
Purim, oh yes...Purim

פורים בכפר הנשיא

Purim at/on Kfar Hanassi

משולחן העורכת

"אני חושבת שהיית יכול לעשות שימוש יותר טוב בזמן, " אמרה,
"מאשר לבזבז אותו על חידות שאין להם פתרון."

"לו הכרת את הזמן כמוני, " אמר הכובען, "לא היית מדברת על לבזבז
אותו, הוא לא אחד שמתבזבז!"

"אני לא יודעת למה אתה מתכוון, " אמרה אליס.

"ודאי שלא!" אמר הכובען, מנער את ראשו בבוז. "אני מתערב שלא
דיברת עם הזמן אפילו פעם אחת!"

"אולי לא, " ענתה אליס בזהירות "אבל אני יודעת איך לנצל אותו."

"זהו! זה מסביר הכל, " אמר הכובען "הוא לא סובל שמנצלים אותו.
ובכן, לו ידעת לשמור איתו על יחסים טובים, היה עושה בשעון כמעט
כל מה שהיית מבקשת ממנו."

- לואיס קרול
{ מתוך הספר "הרפתקאות אליס בארץ הפלאות",

